

Як я помру, до мене не підходь

Дмитро Павличко

Як я помру, до мене не підходь,
І рук своїх ти не клади на мене,
Бо дотик твій відчує моя плоть,
І серце стрепенеться вже студене.
Та на моїм обличчі не сяйне
Щасливий усміх – познак воскресіння,
І мука смерті знов скує мене,
І знову плоть мою оберне в тління.

Та ні! Прийди і доторкнись чола,
Де застигати будуть риси вперті.
Дай тої муки, що в житті була
Безтямою мого кохання й смерті.